

STAN FAKTYCZNY I ŻĄDANIA STRON

1. W dniu 1 lutego 2013 r. Wykonawca zawarł z Inwestorem umowę o roboty budowlane. Za wykonanie robót będących przedmiotem umowy Wykonawcy przysługiwało wynagrodzenie 17.500.000,00 zł. Roboty miały być wykonane i oddane do dnia 2 grudnia 2013 r. Wynagrodzenie miało być zapłacone w terminie 30 dni od dnia oddania robót.
2. Umowa podlegała prawu polskiemu.
3. Umowa w § 24 przewidywała, że *„wszelkie spory wynikające z niniejszej umowy lub w związku z nią, będą ostatecznie rozstrzygane zgodnie z Regulaminem Arbitrażowym Międzynarodowej Izby Handlowej (ICC) przez jednego lub więcej arbitrów powołanych zgodnie z tym Regulaminem. Miejscem arbitrażu będzie Warszawa”*.
4. Wykonawca zakończył roboty w dniu 2 grudnia 2013 r. Inwestor odmówił Wykonawcy zapłaty całego wynagrodzenia, powołując się na to, że Wykonawca nie wykonał całości robót będących przedmiotem umowy.
5. W dniu 1 marca 2014 r. Wykonawca złożył pozew, wszczynając postępowanie arbitrażowe no. 2354/MHM (**Pierwsze Postępowanie Arbitrażowe**). Wykonawca zażądał zapłaty wynagrodzenia za wszystkie roboty, za które Inwestor nie zapłacił oraz odsetek¹ od dnia wymagalności roszczenia o zapłatę do dnia wniesienia pozwu. Wykonawca nie żądał zapłaty odsetek od łącznej kwoty swoich roszczeń, które mogły być naliczone po dniu 1 marca 2014 r.
6. Wykonawca wygrał sprawę w całości. W wyroku z dnia 15 stycznia 2015 r., no. 2354/MHM trybunał arbitrażowy zasądził od Inwestora na rzecz Wykonawcy całość przewidzianego umową wynagrodzenia za wykonane roboty, uznając że Wykonawca wykonał wszystkie roboty, do których był zobowiązany zgodnie z umową (**Pierwszy Wyrok Arbitrażowy**). Z zasądzonej kwoty 17.861.506,85 zł, kwota 17.500.000,00 zł stanowiła należność główną, zaś kwota 361.506,85 zł była kwotą skapitalizowanych odsetek wyliczonych od dnia wymagalności zapłaty za wykonane roboty do dnia wniesienia pozwu.
7. W dniu 15 marca 2015 r. Wykonawca złożył pozew o odsetki od zasądzonej w Pierwszym Wyroku Arbitrażowym kwoty 17.861.506,85 zł za okres od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 15 marca 2015 r., wszczynając postępowanie w sprawie no. 24673/MHM (**Drugie Postępowanie Arbitrażowe**). W dniu 19 lutego 2016 r. trybunał arbitrażowy wydał wyrok no. 24673/MHM, w którym zasądził odsetki od kwoty 17.861.506,85 zł za okres od dnia 16 marca 2015 r. do dnia 19 lutego 2016 r., zamiast za okres, za jaki Wykonawca żądał odsetek. Żądanie zapłaty odsetek za okres od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 15 marca 2015 r. trybunał oddalił (**Drugi Wyrok Arbitrażowy**).
8. W dniu 20 lutego 2016 r. Wykonawca złożył wniosek o stwierdzenie wykonalności Pierwszego Wyroku Arbitrażowego. W dniu 3 marca 2016 r. nadano Pierwszemu Wyrokowi Arbitrażowemu klauzulę wykonalności.
9. W dniu 4 marca 2016 r. Wykonawca złożył wniosek o stwierdzenie wykonalności Drugiego Wyroku Arbitrażowego. W dniu 10 kwietnia 2016 r. nadano Drugiemu Wyrokowi Arbitrażowemu klauzulę wykonalności. W dniu 15 kwietnia 2016 r. Inwestor wiedząc o nadaniu klauzuli wykonalności i o grożącej mu egzekucji zapłacił kwotę zasądzoną w Drugim Wyroku Arbitrażowym, wskazując w tytule przelewu „zapłata z tytułu wyroku no. 24673/MHM, z zastrzeżeniem zwrotu”.

¹ Za każdym razem, gdy mowa jest tu o odsetkach, chodzi o odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych.

10. Obie strony wniosły skargi o uchylenie Drugiego Wyroku Arbitrażowego – Wykonawca w dniu 17 kwietnia 2016 r. w części, w jakiej jego roszczenie zostało oddalone, a Inwestor w dniu 19 kwietnia 2016 r. w części, w jakiej przegrał, tj. części dotyczącej odsetek za okres od dnia 16 marca 2015 r. do dnia 19 lutego 2016 r. wskazując, że Wykonawca nie żądał odsetek za ten okres w Drugim Postępowaniu Arbitrażowym.
11. Sąd Apelacyjny w Warszawie po rozpoznaniu połączonych spraw ze skarg Wykonawcy i Inwestora w wyroku z dnia 5 marca 2017 r., sygn. akt I ACa 79/16, uwzględnił obie skargi i uchylił Drugi Wyrok Arbitrażowy w całości. W odniesieniu do skargi Inwestora wskazał, że zasądzenie roszczenia *ultra petitum* narusza podstawowe zasady porządku prawnego RP.
12. Na wniosek Wykonawcy, w dniu 1 września 2017 r. wszczęto postępowanie egzekucyjne z Pierwszego Wyroku Arbitrażowego, pod sygnaturą akt KM 2564/17. W dniu 9 września 2017 r. komornik przelał na rachunek Wykonawcy kwotę zasądzoną w Pierwszym Wyroku Arbitrażowym wyegzekwowaną kilka dni wcześniej z rachunku bankowego Inwestora.
13. W dniu 4 listopada 2019 r. Wykonawca złożył trzeci pozew w ICC, wszczynając postępowanie no. 25821/MHM (**Trzecie Postępowanie Arbitrażowe**). Wykonawca żądał zapłaty odsetek od kwoty zasądzonej w Pierwszym Wyroku Arbitrażowym za okres od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 15 marca 2015 r. oraz za okres od dnia 20 lutego 2016 r. do dnia 9 września 2017 r. (**Pierwsze Roszczenie Wykonawcy**). Ponadto, żądał ustalenia przez trybunał (**Drugie Roszczenie Wykonawcy**), że w dniu 15 kwietnia 2016 r. Inwestor był zobowiązany do zapłaty odsetek za okres od dnia 16 marca 2015 r. do dnia 19 lutego 2016 r. w wysokości kwoty zasądzonej w Drugim Postępowaniu Arbitrażowym i roszczenie odsetkowe za ten okres wygasło w wyniku zapłaty.
14. Inwestor w odpowiedzi na pozew złożonej dnia 3 stycznia 2020 r. zażądał oddalenia powództwa w całości podnosząc, że wszystkie dochodzone wierzytelności odsetkowe, nawet gdyby istniały, są przedawnione. Na wypadek, gdyby trybunał się z tym nie zgodził, wskazał, że Wykonawca nie przedstawił żadnego dowodu, że przysługuje mu roszczenie zasądzone Pierwszym Wyrokiem Arbitrażowym poza odpisem tego wyroku. Inwestor twierdził, że trybunał arbitrażowy w Trzecim Postępowaniu Arbitrażowym nie jest związany Pierwszym Wyrokiem Arbitrażowym i musi samodzielnie ustalić, czy zasadne było roszczenie stwierdzone Pierwszym Wyrokiem Arbitrażowym. Wobec braku dowodów trybunał nie ma do tego żadnych podstaw. Inwestor podtrzymywał stanowisko, które prezentował w Pierwszym Postępowaniu Arbitrażowym, że nie jest Wykonawcy nic dłużny z tytułu umowy o roboty budowlane. Zdaniem Inwestora skoro nienależna jest kwota główna, to nienależne są też odsetki.
15. Ponadto Inwestor wraz z odpowiedzią na pozew wniósł powództwo wzajemne – zażądał zwrotu kwoty zapłaconej 15 kwietnia 2016 r. wskazując, że nie zapłacił jej po to, by zaspokoić roszczenie odsetkowe powoda za okres od dnia 16 marca 2015 r. do dnia 19 lutego 2016 r., lecz zapłaty tej dokonał tylko w wykonaniu wyroku z uwagi na grożącą mu egzekucję komorniczą (**Pierwsze Roszczenie Inwestora**). Inwestor podkreślił, że zapłaty tej dokonał z zastrzeżeniem zwrotu. Na wypadek, gdyby trybunał uznał, że Wykonawcy przysługuje roszczenie zasądzone Pierwszym Wyrokiem Arbitrażowym, Wykonawca żądał też ustalenia przez trybunał, że roszczenie odsetkowe za okres od dnia 16 marca 2015 r. do dnia 19 lutego 2016 r. jest przedawnione (**Drugie Roszczenie Inwestora**).
16. Trybunał arbitrażowy uznał, że jest właściwy do rozpoznania wszystkich roszczeń, o których mowa w pkt. 13 i 15.

Zaproponuj rozstrzygnięcie Trzeciego Postępowania Arbitrażowego i zwięźle je uzasadnij (maksymalnie 5 stron).